

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVIII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 92.

Mercuri, Joi 25 Aprilie (7 Maiu)

1885.

BrașovŪ, 24 Aprilie (6 Maiu) 1885.

Conflictul dintre Anglia și Rusia se află de prezent într'un nou stadiu al negoțiarilor. Cabinetul englesu a renunțat la pretensiunea sa primitivă d'a se trage la răspundere generalul Komarov și se mulțumesc cu-o cercetare despre aceea, dacă bine sau rău a fost interpretată de-o parte și de altă convențiunea dela 17 Martie a. c. privitoare la regularea graniței afgane. Se anunță că Anglia și Rusia s'ar fi și învoit a alege pe regele Danimercei de arbitru în cesțiunea de litigiu dintre ambele state.

Marea întrebare a momentului este, că ore nouele negoțări au de scop numai amânarea izbucnirii războiului spre a câștiga timp de pregătire, ori că ținesc la susținerea păcii și împăcarea diferențelor dintre Anglia și Rusia? Părerea generală, ce se manifestă în privința acésta în presa europeană, este, că războiul se va amâna pôte încă pe un timp orecare dar nu se va puté delătură. Și care se fie ore cauzele acestei amânări?

Țilele aceste s'a răspândit scirea din Constantinopol, că cabinetul din Viena ar fi făcut cunoscut înaltei Porți, că are de cuget a cere executarea acelei clausule din tratatul dela Berlin, prin care i se dă voia Austro-Ungariei de a-și înaintă garnisioanele până la Mitrovița, spre asigurarea provinciilor ocupate, Bosnia și Herțegovina în cazul unui război anglo-rusesc.

Demersuri de felul acesta ale cabinetului din Viena vor fi deșteptat negreșit temer și neîncredere la Petersburg și vor fi contribuit la aceea, ca guvernul rusesc să se arate mai conciliant în nota sa din nouă adresată guvernului britanic.

Rușii se sânt foarte neodihniți, deși nu o arată pe față, din cauza politice ce-o urmăresc Austria în peninsula balcanică. Nu de mult un organ din Grecia, combătându înclinarea guvernului elenic spre Austria, acasă pe acésta, că sémână intrigă și certă între popórele peninsulei balcanice și apoi totu ea, Austria, promite ajutor și protecțiune fiecăruia din statele peninsulei în parte, vrându a-lu trage astfel în sfera politice sale.

Este natural că Rușii nu vor să scie de estinderea Austriei până la Salonic. Demonstrațiunile din Petersburg a căroru centru era țilele trecute fostul ministru sêrbesc Ristic sunt o viaă dovadă pentru acésta. Ori cum se fi fost dar înțelegerea dela Skiernevice ea n'a putut delătură neîncrederea ce-o are guvernul rusesc în politica orientală a Austro-Ungariei.

Nu mai puțină neîncredere au Englesii în politica orientală germano-austriacă și agenții lor din Orientu o spun pe față, că planul cancelarului german ar fi d'a împinge pe Austria totu mai mult spre sud, pentru ca luându-i odată provinciile germane, să se pótă constitui sub sceptrul dinastiei habsburgice un nou imperiu al Orientului.

Dacă dér atât Anglia, cât și Rusia au înțins acum altă córdă și se arată mai conciliante una față cu altă, ele au destule motive, afară de motivul cel mai natural, că pôte vor să mai câștige timp de pregătire.

Tocmai în acésta privință însă am crede,

că Rusia trebuie să dovedescă o grabire a războiului cu Anglia, ca să nu-i lase timp de a se pregăti și d'asî câștigă pôte și vr'o putere continentală ca aliată.

Și fiindcă acésta este o părere exprimată mai de tóte țiarele mari continentale, trebuie să ajungem la conclusiunea, că dacă Rusia a schimbat tonul și a devenit mai conciliantă, cauza este a se căută în situațiunea Orientului european și în temerile celor din Petersburg ca nu cumva, luptându-se ei cu Anglia pentru Afganistan, Austria cu ajutorul lui Bismarck să ocupe totu tărâmul în peninsula balcanică.

Conflictul anglo-rus.

Cu privire la conflictul dintre Rusia și dintre Anglia în Asia centrală observăm, că încă totu nu este peste puțină, ca acest conflict să se rezolve într'un mod pacific, cu atâta mai vârtos, că guvernul engles, față cu concesiunile ce le ceru Rușii, face mai puține pretențiuni, decum făcea acum câteva țile. Se asigură din Petersburg, că față cu pretensiunile actuale ale cabinetului engles nici guvernul rusesc nu se pôte arăta cu totul respingător, de témă ca să nu-lu privească lumea ca provocător. Îmbunătățirea situațiunii se ilustră și prin aceea, că astăzi se vorbește prin cercurile diplomatice, că mai multe cabinete își dau mari silințe, spre a aduce o înțelegere între Rusia și între Anglia.

Correspondentul din Viena al lui „Times” aduce părerea unui mare diplomat rusesc despre conflictul actual, care se exprimă cam în următorul mod:

Rusia n'a dorit războiul niciodată, dar Gladstone și partizanii lui l'au dorit întotdeauna. Greșelile cabinetului liberal în politica esteriă, dară mai cu sémă rușinea, că a părăsit pe generalul Gordon în Chartum, iacú aproape sigur, ca cabinetul actual să cadă la alegerile viitoare. Pentru ca să-și câștige Gladstone din nou popularitate, a început certă cu Rusia. Dar vedându că acésta nu-i aduce un triumf diplomatic, a venit în mare perplexitate. Cestiunea hotărârilor era regulată și avea numai trebuință de a fi ratificată în tótă forma, dar apoi în loc de a ratifica regularea făcută, aduce regularea Cușului pe tapet. Țarul a făcut totu posibilul prin ministrul Giers, ca acésta afacere să nu capete o însemnătate atâta de mare. Nici un suveran n'ar fi putut face mai mult. Gladstone stă morțuș pe lângă aceea, că căpitanul Yate să aibă mai mare însemnătate, decât generalul Comarov și alți ofițeri rusesci. Generalul Lumsden n'a fost de față și informațiunile ce le-a câștigat sunt luate din isvor afgan; și pentru ce aceea să aibă mai mare valoare decât mărturiile ofițerilor rusesci? Pôte că lordul Dufferin a avut mare influință asupra lui Gladstone. Lucrul cel mai bun ar fi, ca rechemându-se Comarov să se recheme și Lumsden și să primescă ministrul președinte Gladstone asigurarea dată din partea Rusiei. Dacă va izbucni războiul cel mai mare al secolului acestuia, atunci nu va purta nimenea altul vina, decât Gladstone, care a dat mai mare credemintu cuvintelor căpitanului Yate, decât cuvintelor generalului Comarov.

O telegramă din Petersburg comunică, că păreri asupra situațiunii sunt divizate. Sunt unii, cari își exprimă îngrijirea, că Anglia caută numai un nou pretext, ca să amene afacerea până ce se înarmază și ocupă punctele importante strategice; atunci apoi va fi silită Rusia să răscumpere scump ceea ce acum ar puté dobândi fără mare jertfă.

Dela dieta ungară din Budapesta.

Discuțiunea asupra interpelațiunilor domnilor deputați români naționali V. Babeș și P. Truța.

(Urmare).

V. Babeș: On. Camera! Onorabilul d. prim-ministru, în răspunsul său, decă bine l'am pricepută, una a recunoscut și mărturisit sinceraminte pe față, aceea adecă, că conspirațiune n'a descoperit la naționalități decât numai una, și aceea precum scim, constător numai dintr'un individ.

Col. Tisza, ministrul președinte: Acésta n'am disu V. Babeș: Scim persoana; cunoscem casul de care se lucră. A trecut prin judecata tribunalelor. Eu respect sentințele judecătorești. De ar face și alții totu asemenea, aici în cameră și colo afară! De n'ar critică alții judecățile juraților și ale tribunalelor! Mă închin înaintea sentințelor judecătorești, totuși imi permit a observă d-lui ministru, că în asemenea procese politice cea din urmă, cea mai finală sentință este la — istoria viitorului. (O voce din stânga estremă: Amenință). N'a fost amenințare. Așa cred, că chiar și în acésta on. Cameră mulți sunt de aceia, cari fuseseră osândiți pentru politica lor și cari astăzi se glorifică prin țera întrégă.

Car. Vadnay: Pentru patriotismul lor.

V. Babeș: Acésta este natura sentințelor politice. Inșă d-lu ministru președinte nu s'a mulțumit cu aceea declarațiune a sa, pentru carea i-așu fi votat cea mai intimă recunoștință, fiindcă a adevărit cumcă conspirator n'a găsit între naționalități, ci d-lu ministru a mai amintit — după îndatinarea sa, despre lucrări, cărora li-se pôte da ori-ce înțeles voiesce cineva, a vorbit despre sobol și astfel de mișcări, cărora n'a dat definițiune. (Din partea stânga estremă: Pôte să aibă valoare.) Pôte să aibă, după plăcerea fiecărui. D-lu prim-ministru chiar adinorea enunță, că politica sa lasă liberă mișcare naționalităților — între marginile legii. Eu întreb: Acei sobol și acele mișcări, indegetate de densul, se află ele între marginile legilor, seu afară din cadrul legilor?

Ales. Körösi: Afară din cadrul legilor.

V. Babeș: Decă ele sunt afară din lege, cum d. ministru a putut și până acuma a nu le trage în judecată? Ce vrea d-lu ministru, când aici le afirmă, ér afară nu le dă în mâna justiției? Atari ori există, ori nu. Decă ele există și sunt în contra legilor, de ce nu le împedă și răzbună? ér decă ele nu sunt în contra legilor, nu vatămă legile, atunci d-lu ministru președinte lucră, denunțându-le aici, chiar în contradicțiune cu declarațiunile sale de mai alături, când arunca bănuela asupra unor cetățeni seu clase de cetățeni, fără a aduce date, dovede contra acelora. Asta nu merge. (Iaritate generală). Unde vom ajunge, decă începem a ne suspiționa, fără nici o dovadă?! D-lu ministru președinte de 10 ani este la putere, ei bine, spună-ne, care scop a ajuns în acésta direcțiune? De 10 ani totu aușim, că — cu atențiune observă mișcările naționale, dar nu ne dă sémă, că ar fi ajuns vr'un rezultat, că ar fi pedepsit pe răsvrătorii. În astfel de situațiune cu dreptu cuvântu putem să dicem, că avem a face cu scornituri. ér decă cineva întrebă, că pentru ce cauză se întâmplă acésta astfel? D-lu ministru nu dă nici un răspuns.

Eu directu am întrebat acésta în punctul final al interpelațiunii mele, și fiindcă d-lu ministru președinte n'a răspuns, voi răspunde eu. (S'aușim!) Este pentru că politica sa, politica domnitoare, are trebuință d'acele pretinse mișcări. (Iaritate în drepta). Da, așa este. Eu sunt convins, că decă politica d-lui ministru președinte n'ar ave trebuință d'acele insinuațiuni, acele mișcări naționale n'ar existe. D'aceea eu îndreptu întrebarea mea cătră d-lu ministru președinte, ca să ne spună: ce felu de sobol și ce felu de mișcări înțelege și denunță? (Iaritate). Admise seu nepermise prin lege? (Sgomot). Strigări — nu! Eu sciu ce scop, cu ce intențiune urmăz d-lu ministru președinte. (S'aușim!) S'aușim! Dice d-lu ministru președinte, că acei sobol și acele mișcări naționale d'ocamdată se află încă pe sub pământ și nu le pôte spune. (Iaritate). Dar d-lu ministru președinte are polițiani, cari pētrund și pe sub pământ?! (Strigări din drepta: are, da. Iaritate). Apoi tocmai că are, de ce nu ne spune, că — ce felu sunt acei sobol și acele lucrări? Căci într'adevăr șod lucră este, că de 10 ani nimic încă nu s'a ivit la lumină. (Iaritate). Voiesce deci d-lu ministru președinte a și susținé în vece suspiciunile contra unei clase de cetățeni?

Col. Tisza, ministrul președinte: Contra unei clase nu.

V. Babeș: Și apoi, de 10 ani încóce acei sobol de sub pământ s'au sporit seu se înpuțineză? (Iaritate). Eu On. Cameră așa țin, că prin astfel de suspiciunări, rău facem dacă credem a face vr'un bun serviciu țerii. Decă se lucră de acte în contra legilor, aci sunt tribunale, seu că dóră d. ministr președinte nu va crede că judecătorii vor cruța pe încălcătorii legilor! Dér ca dl. ministru să introducă preventive în asemenea casuri, nu este cu cale. Corectă ar fi procederea d-lui ministru, decă densul mai înainte de a strigă, va lăsa să esă sobolii cu faptele lor la lumină, atunci apoi să-i denunțe opiniunii publice și tribunalelor; preventiva sa, generala suspiciunare nu este la loc într'un stat constituțional. Pôte că dl. min. președinte, sub cele amintite de sine, înțelege astfel de mișcări naționale, cari nu sunt tocmai în contra legii, pe cari totuși densul le ține de stricacióse, după propria sa

tatea sa de membru alu așa numitului „comitetu executiv“ alu așa poreclitei „partide viitoriste“, d. Diaconovich se crede datoru a se rectifică față cu publiculu român și „mai cu sémă față cu membrii partidei“, spuindu-și părerea „francu și sinceru“ în modul următoru:

În privința primirii, ce a aflat'o programa dela Budapesta la pressa maghiară, credu că este destulă a indignită la pronunțiamentele diarelor „Pester Lloyd“ și „Nemzet“, cari stau mai aprópe partidei liberale și guvernului dintre tóte organele pressei din patriă. — După cum este cunoscutu, programa dela Budapesta conține două puncte mai insemnate, și anume: 1) extinderea legii electorale preste Transilvania și 2) respectarea legii de naționalitate. În privința punctului dinteu „P. Ll.“ a declarat de locu la începutu, că acésta este unu „postulat separatistic“, ér „Nemzet“ a aflatu de bine a documentă cu nisce articulu de „profundă înțelepciune“, că prin legea electorală transilvană nu Români, ci Maghiarii sunt scurtați în drepturile lor, și așadar acéstu postulat nu este îndreptățit. În privința legii de naționalitate améndoué diarele au declarat, că acésta lege în faptă ar fi respectată intru tóte, și că prin urmare și acéstu postulat e nebasat. — Acésta a fostu primirea, ce a aflat'o programa dela Budapesta la pressa maghiară și anume la diarele cele mai binevoitoare noué.

La partida liberală guvernamentală comitetulu executiv a făcutu pașii receruti pentru a propune candidați români guvernamentali pentru cercurile de alegere cu majoritate română. Ce primire a aflatu comitetulu executiv aici, se póte apreția mai bine dintr'aceea, că candidații nostri au fostu cu totul ignorați, ba chiar și deputații români de până atunci, cari erau aderenți ai programei nóstre, fără scirea și invoirea lor și a alegătorilor lor, au fostu delăturați din cercurile lor și transpuși în alte cercuri, unde se scia din capulu loculu, că trebuie să rămână în minoritate față cu candidații opoșionali. Astfelu a trebuit să facă locu d. Leontin Simonescu în Bocșa deputatulu Ladislau Tisza și să cadă la Sasca, fără ca să fi succésu intervențiunii partidei nóstre a împedecă acésta dislocare. Numai după o luptă grea a succésu energiei d-lui Georgiu Szerb a rămâné în cerculu séu, în locu de a o păți ca d. Simonescu la Sasca séu Caransebeșu. Astfelu apoi deputații de programa budapestană nu numai că nu s'au înmulțitu, ci din contră au scăđutu dela trei la doi, pentru că d-nii Gurban, Beleşu, Romanu și Cziple — judecându după declarațiunile lor proprii — nu sunt aderenți ai programei budapestane și nu au fostu aleși pe basa acésteia. Eacă dară primirea ce a aflat'o programa nóstră la partida, căreia ne-am alăturat; o primire care a născutu în sinulu conducătorilor partidei nóstre la mai multe persóne distinse deja în luna lui Maiu a. tr. convingerea, că ruperea a tuturor relațiunilor cu partida liberală a devenit inevitabilă.

Durere, nici experiențele ce le-amu făcutu la regimul nu sunt mai imbucurătoare. În executarea legii de naționalitate nu am simțitu nici o schimbare spre mai bine; legile din anul trecut au introdusu noué dispozițiuni nefavoritoare drepturilor de limbă și pe terecul bisericii și scólei facem experiente totu mai triste. Astfelu cestiunea milei împărătesci, a gimnasiulu din Caransebeșu și multe altele nu au progresat, ci din contră catedra Clușiană pentru limba și literatura română a devenit vacantă, „Julia“ a fostu desființată, biblioteca din Lugosu confiscată, manuale de scóla, — ca d. e. „Istoria bisericească“ a d-lui Dr. Grama, — oprite, și așa mai departe. Afară de aceste mai vedem în timpul mai recentu, cum se inscenéză în contra nóstră sub scutul guvernului o nouă mișcare socială. Așa până ce de o parte statutele reuniunii damelor din Satumare, apoi cele dela „Opinca română“ nu se aprobéză, de altă parte se susține și sprijinesce cu tóte mijlócele societatea de maghiarisare din Clușiu. Acésta a fostu primirea ce a aflat'o programa nóstră la guvern.

Dacă acum d. Dr. Iosif Gall, după tóte aceste triste experiente, află că „se înțelege de sine“, cumcă rămâne și mai departe în sinulu partidei liberale, — atunci își exprimă părerea sa individuală, ce nici nu pot, dar nici nu voiescu a i-o luă.

Eu însă din parte-mi mă simtu datoru, ca membru alu comitetulu executiv, a declară francu și sinceru, că din primirea ce a aflat'o partida nóstră în decursulu anulu trecut la locurile competente, m'am convinsu pre deplin, că atâtu opiniunii publice maghiare, câtu și partidei liberale și guvernului le lipsesce cu totul voia și intențiunea de a ne recunósce în viața publică pe orice basă ca partidă națională, și cu atâtu mai puțin de a se apropia de noi, — că prin urmare partida nóstră, după ce se vede înșelată în speranțele, pre care s'a fostu basat, nu mai are nici o chemare și trebuie să-si sisteze activitatea.

Și totu așa, precum amu văđutu în anul trecut în constituirea unei partide moderate guvernamentale, o

consecență necesară a fatalei stări în care ne aflăm și prin urmare o încercare onestă și îndreptățită, totu așa trebuie să condamnez astăzi, după primirea ce amu aflat'o, după esperiențele ce le-amu făcutu, o atitudine care, în contradicere cu opiniunea publică română și fără orice speranță de reușire, vatémă și mai departe solidaritatea națională, care atitudine prin urmare nu mai póte fi îndreptățită.

Noi ne-amu făcutu datorința ca ómen de ómenia; și dacă dreapta nóstră frățescă a fostu desconsiderată, nu noi suntem responsabili pentru urmări.

Acésta imi este convingerea, ce amu exprimat'o deja cu ocasiunea retragerii mele dela redacțiunea „Viitorulu“ în declarațiunea mea din 28 Martie a. c. Acésta declarațiune însă a fost strămutată de factorii decizători dela fóiă, cari au aflatu de bine a publica — fără invoirea mea — o altă declarațiune subscrisă cu numele meu. Nu voiescu să facu nimenui imputări pentru acésta, ci o amintescu numai pentru a motiva necesitatea acestor rënduri.

Facă toți după cum le dictéză consciința; eu din parte-mi așa amu și făcutu.

Dr. Corneliu Diaconovich.

CORRESPONDENȚA PART. A „GAZ. TRANS.“

Pesta, 2 Maiu n. 1885.

(Deschiderea espozițiunei.)

Domnule Redactor! Astăzi s'a serbatu festiva- tea deschiderei espozițiunei regnicolare ungare de aici. Timpulu a favorisat destul, pentru că deși dimineța a fostu cam inorat cu cerulu, totuși n'a ploatu, ci numai ventulu a bătutu aruncându pulvere în tóte părțile.

Maiestatea Sa a sositu aici numai eri dimineța, când membrii casei domnitóre mai toți se aflau aici. Mai pe tóte casele din orașu este arborat cu tricolorulu maghiar. Pre palatulu regalú din Buda nu se află nici unu drapelú.

Deschiderea espozițiunei s'a făcutu la 12 óre din zi, sub cerulu liberu, pe treptele (scările) de dinaintea pavilionulu regalú, prin Maiestatea Sa împératulú-rege.

La deschidere au fostu de față mai întreaga curte regală, archiducele Rudolfu ca protectorulu espozițiunei, archiducesa Stefania, archiducii Albrecht și Iosif, ficele archiduculu Iosif, precum și alți mulți membri ai casei domnitóre. A fostu de față mai întregu corpulu diplomaticu din Viena în frunte cu nunciulu papalu Vanutelli, între aceștia a fostu și Dr. Lucius ministrulu prusescu, precum și unii consuli d'ai puterilor, cari se aflau în capitală. Ministrii unguresci și dignitarii de stat maghiar au fostu de față în frunte cu primul ministru Tisza. Alară de acéștia a mai fostu firesce aristocrația maghiară, mare parte în vestminte de gală unguresci. Generalii din locu încă au fostu de față sub conducerea comandantulu br. Edelsheim. Publicu din provinciă și străinătate până acum este fórt puținu, așa încatu mai nu se observă.

Actulu solemn alu deschiderei a decursu în modul următoru:

Când a sositu Maiestatea Sa pe teritoriulu espozițiunei, musica militară a întonat imnul „Gott erhalte“ (Dóme ține). După ce Maiestatea Sa a intrat în pavilionulu regalú la invitarea ministrulu de comerț Széchenyi, monarcubul a eșit afară din pavilionu ducendu de brațu pe archiducesa Stefania, urmându-le ceilalți membri ai casei domnitóre. Maiestatea Sa a ocupat locu pre scările cele din susu de dinaintea pavilionulu stându în picioare. Corpulu diplomaticu era de-a stânga Maiestății Sale, ér de cealaltă parte erau demnitarii de stat unguri, ér vis-à-vis cu pavilionulu regalú în córdonulu centralu erau aristocrații, corespondenții diarelor și publiculu cel mai alesu. Mai înderétu era o tribună mărișoră, pre care ocupau locu pe scaune damele din societatea mai ólesă a capitalei.

Oprindu-se Maiestatea Sa pe scări, archiducele Rudolf îi eși înainte și îi ceti o cuvântare destul de lungă, la care M. S. a răspuns totu de pe o scrisóre cu litere mari, cari se putéu observa de departe. După cuvântarea A. S. archiduculu Rudolf și a M. S., musica militară a întonat salvele de onóre îndatinate și, fiindu că M. S. a declarat espozițiunea de deschisă, au început a se trage clopetele și s'a arborat drapelulu maghiar pe unu sulú fórt înalt de bradú rădicat înaintea pavilionulu de silvicultură. Despre acéstu drapelú se răspândise fama, că va fi fórt mare și imposant, în realitate însă este fórt mic și nu i-a stat bine pe unu sulú așa mare de bradú.

În urmă ministrulu Tisza a adresat câteva cuvinte de mulțămire Maiestății Sale. După aceea M. Sa a adresat câteva cuvinte cătră toți reprezentanții de frunte ai puterilor străine, cari erau de față, dându-le mâna. După acésta apoi numai decatu s'a început conductulu cătră palatulu de industriă principalu. M. S. a mersu în frunte pe jos, ducendu pe A. S. Stefania de brațu. Afară

de acéstu pavilionu M. S. a mai cercetat încă și unele și altele. După 1 óra ceremonia s'a terminat.

Observu, că M. S. împreună cu AA. LL. archiducii Rudolfu, Albrecht și Iosif erau în uniforma de generali de cavaleria. Obiectele de espozițiune în partea cea mai mare încă nu sunt pa deplin arangiate.

Curtea regală va rămâné aici numai până în 4 n. l. c. când cu toții voru pleca la Viena, Despre obiectele de provenință română, de altă dată.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

Berlin, 6 Maiu. — Consululu generalu Nachtigall a murit la 20 Aprilie, pe canoniera Moeve pe mare, în urma unei suferințe de friguri intermitente.

Orăștia, 6 Maiu. — Intr'o conferință bine cercetată s'a hotărítu întemeierea unei reuniuni de cultură maghiară (de maghiarisare. — Red.) a comitatulu Huniádóra. Comitele Kocsard Kuun a deschis lista de subscripțiune pentru cele 7 filiale cu 700 fl.

DIVERSE.

Losurile de 20 lei ale orașulu Bucuresci eșite la sorți la tragerea efectuată la Gotha în ziua de 19 Aprilie (1 Maiu) 1885.

1, 68, 278, 309, 469, 548, 628, 666, 688, 777, 821, 931, 1062, 1122, 1132, 1266, 1392, 1478, 1609, 1616, 1690, 1837, 2024, 2026, 2037, 2064, 2192, 2254, 2282, 2353, 2419, 2613, 2787, 2850, 2983, 2986, 3057, 3064, 3108, 3120, 3206, 3237, 3312, 3351, 3586, 3633, 3796, 3821, 3904, 3953, 3983, 4141, 4550, 4552, 4661, 4732, 4898, 5053, 5104, 5111, 5152, 5159, 5251, 5264, 5395, 5524, 5740, 5764, 5787, 5829, 5837, 5872, 5882, 5981, 6091, 6183, 6204, 6370, 6372, 6535, 6631, 6734, 6754, 6755, 6814, 7082, 7091, 7102, 7196, 7254, 7327, 7401, 7411, 7443.

**

Unu rămășagú ciudat. — Diarele suedeze spun, că patru dóme din Vexioe au făcutu unu rămășagú fórt ciudat, ele s'au prinsu: care póte să bea mai multă cafea cu lapte. Cea dinteu n'a putut bea decatu decesci de cafea, a doua s'a opritu la a 34 cescă, a treia a bėutu cindeci, a patra cindeci și una. Prin urmare, cea d'a patra a câștigat rămășagulu.

**

NECROLOG. -- În 20 Aprilie v. soția d-lui George Aldia comereiantu în Satulungu, după o grea nascere a incetat din viață în etate de 35 ani împreună cu nou nascuta, lăsându cea în mai mare jală 6 băeți și două fetițe. În morméntarea s'a făcutu Lunu în 22 Aprilie.

Fiă-i țérina ușoră!

BIBLIOGRAFIA.

Trandafir și viorele, poesii populare culese și arangiate de Ioan Popu Reteganulu, invetătoru. Broșura I. Gherla, imprimeria „Aurora“ p. A. Todoranu, 1885. Prețulu 25 cr.

Raportulu societății brașovene pentru ajutorarea prisionierilor, despre activitatea sa din anul 1884. I. Brașov, tipografia Alexi, 1885.

Annuaire de Roumanie (Adress-Buch) Bucarest & Districts, Guide du Commerce par Frederic Damé Anulu alu XI-lea. Tiparul tipogr. Indep. Rom. Bucuresci Strada Clementei Nr. 1. pe 500 pag. Prețulu 6 franci. — Acésta carte de adrese și călėuză a comerțulu este cea mai completă și esactă din tóte câte s'au publicat și nu se póte lipsi de ea nici unulu din negustorii nostri, cari stau în relațiuni comerciale cu România. Pe lângă tóte datele posibile cu privire la autoritățile, institutele căile de comunicațiune, profesiunile ect. din România, Anuarulu d-lui Damé mai conține esplicări cu privire la tarifulurile vamale, la convențiunea comercială cu Austro-Ungaria, Dialoguri româno-franceze-germane, Constituțiunea României, călėuza Bucurescilor, adresele din districte, Călendarulu, Geografia fizică și politică a României ș. a. o mulțime de gravuri frumoșe, între cari Regele și Regina, prințulu Ghica, generalulu Davila, ș. a. charta României ș. a. ș. a.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se potu cumpéra în tutungeria lui I. Gross.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu

